

Og det er jo ikke alene mig, som har denne Opfattelse. Jeg har allerede faaet Breve fra Fiskere rundt omkring i Landet, som netop udtale det samme, nemlig dette, at vore Vandets forskellige Karakter gør, at denne Lov er uheldig. Det kan være, siger man, at disse enkelte Bestemmelser, der findes deri, ere rigtige og heldige paa nogle Steder, men saa ere de dobbelt uheldige andre Steder. Det er det, som gaar igen igennem alle de Skrivelser, som jeg har faaet. Jeg skal ikke nægte, at der er Steder, hvor man finder forskellige af disse indskrænkende Bestemmelser heldige, men saa er der til Gengæld andre Steder, hvor man finder dem højst uheldige og siger, at de ville ødelægge Fiskeriet og ruinere Fiskerne. Men der er ogsaa andre, som have udtalt sig imod Loven, og deriblandt er der endda en Mand, som man skulde tro — denne Opfattelse har jeg da — er særlig sagkyndig paa dette Omraade, nemlig Fiskeritidendes Redaktør, Professor Feddersen. Han skriver saaledes — jeg skal tillade mig at oplæse et Par Linier —: „Ved et flygtigt Gennemsyn gør Lovforslaget Indtryk af at være et grundigt Arbejde — men tillige af at være Udslaget af megen Imødekommen paa Punkter, hvor utvivlsomt Fiskeriets praktiske Interesser ikke have formaaget fuldt ud at hævde sig over for de teoretiske. Man faar ogsaa det Indtryk, at Fiskeriets Udøvere inden for Søterritoriet, dersom dette Forslag i sin Helhed bliver Lov, ville møde Rækker af Bestemmelser, som mere end nogen Sinde ville binde deres Hænder og vanskeliggøre en Udvikling af Fiskerigerningens Teknik. Men et Erhverv er ikke tjent med, at dets Udviklingsmuligheder hemmes. I Forbindelse med dette Hovedindtryk staa to andre: Apparatet til at regulere Fiskeriets fremtidige Udøvelse vil blive et meget sammensat og kostbart, baade i Henseende til Penge og til Mænds Tid, og visse Kontrolbestemmelser ville for Handel og Forsendelse kunne blive meget trykkende“. Det er altsaa en Mand, som er anset for at være og sikkert ogsaa er en Kapacitet paa Fiskerivæsenets Omraade herhjemme. Det forekommer mig, at det, han siger her, uagtet det er holdt i ret maadeholdne Udtryk, er en absolut Dødsdom over det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) udtalte, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Aalegaardsretten i det hele og store havde været Enighed. Maaske har man her i Professor Feddersens Udtalelser Aarsagen til Enigheden bl. a. paa Aalegaards-

spørgsmaalet, og den ligger maaske deri, at det ikke har været muligt for de praktiske Fiskere, som have været i Kommissionen, at hævde sig over for Teoretikerne. Jeg tror, som sagt, ikke, at denne Lov vil vække større Fornøjelse eller blive bedre modtagen af Fiskerbefolkningen i sin Almindelighed end de Love, vi tidligere have behandlet. Jeg tror, at denne Lov, om den gaar igennem, vil i lige saa høj Grad som den nugældende Lov i sin store Almindelighed hemme vort Fiskeri og ikke fremme det, om end jeg, som sagt, maa erkende, at der paa enkelte Punkter er Forbedringer af de bestaaende Forhold. Men det er ligeledes saadan, at alle de Indskrænkninger, som ere foretagne paa andre Omraader, og de Forbud, som Lovforslaget indeholder, i en overordentlig Grad ville hemme Fiskeriet og langt ville opveje de enkelte Forbedringer, som findes deri. Jeg tror altsaa, at denne Lov lige saa lidt vil blive heldig for Udviklingen af vort Fiskeri som den Lov, vi sidst beskæftigede os med for en 3—4 Aar siden. Jeg tror tværtimod, at den paa mange Omraader vil virke endnu mere hemmende, end hvis Loven var bleven vedtagen den Gang.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale enkelte af de Spørgsmaal i Loven, som ere af særlig Betydning. Der er da først det meget stærkt omstridte Aalegaardsspørgsmaal, og jeg skal sige, at herom er der i Loven indsat en efter min Mening rent ud guddommelig Paragraf. Hvis jeg ikke risikerede at komme i Konflikt med den højtærede Formand, vilde jeg betegne den som Blaar til at putte Fiskerne i Øjnene, men da jeg risikerer at komme i Konflikt med den højtærede Formand, skal jeg ikke bruge denne Betegnelse . . .

Formanden: Det vilde dog være heldigst heller ikke saaledes indirekte at bruge Udtryk, som man selv erkender, man ikke har Lov til at bruge direkte.

Christian Rasmussen: Jeg skal heller ikke bruge det Udtryk. Men denne Paragraf giver i Virkeligheden Fiskerne lige saa lidt Ret som § 3 i den bestaaende Lov. Der er indsat en hel Række Bestemmelser i denne Paragraf, som det vil være overordentlig vanskeligt at forstaa for almindelige Mennesker. Der er fastsat nogle Afstande, som Fiskerne skulde holde sig efterrettelige over for Grundejernes Retskræfter, og som ganske sikkert paa de